

ІРИНА ГРАБОВСЬКА

ЗІРКИ Й КІСТКИ

Харків
 Vivat
ВИДАВНИЦТВО

2022

УДК 821.161.2
Г75

Серія «Художня література»

Ілюстрації та обкладинка Валерії Прядко

Грабовська І.

Г75 Зірки й кістки: роман / Ірина Грабовська ; худож. Валерія Прядко. — Х. : Віват, 2022. — 464 с. : іл. — (Серія «Художня література», 978-966-942-826-4).

ISBN 978-966-982-903-0

Світ, осяяний священним світлом Зірок, уже кілька років роздирає війна. Князівство крилатих, Ретон, опиняється в епіцентрі конфлікту могутніх людських держав. На плечі юного княжича Янна лягає важкий обов'язок: відновити спадкове право, встановити мир на рідній землі та припинити винищення одноплемінників. Але вижити у світі, де на полі бою повстають мертві, а живі керують монстрами, — це завдання геть не просте, бо вороги плетуть інтриги, а союзники вимагають завеликої плати за допомогу.

«Зірки й кістки» починають історію великої боротьби, де кожен із героїв зустріне із власною темрявою.

УДК 821.161.2

ISBN 978-966-942-826-4 (серія)
ISBN 978-966-982-903-0

© Грабовська І. С., 2022
© ТОВ «Видавництво «Віват»», 2022

ЗМІСТ

РОЗДІЛ 1. Спадок	7
РОЗДІЛ 2. Волею Зірок	34
РОЗДІЛ 3. Честь	60
РОЗДІЛ 4. Розділені хвилиною.....	79
РОЗДІЛ 5. Запах помсти	100
РОЗДІЛ 6. Земля без сеньйорів.....	122
РОЗДІЛ 7. Чорний перев'яз і золоте пір'я	139
РОЗДІЛ 8. Хтось третій	169
РОЗДІЛ 9. Нова надія.....	190
РОЗДІЛ 10. Союзники	207
РОЗДІЛ 11. Земля Крилатих	235
РОЗДІЛ 12. Смерть — і моє право.....	278
РОЗДІЛ 13. Невільник	318
РОЗДІЛ 14. Зламані обітниці.....	340
РОЗДІЛ 15. Вибір	374
РОЗДІЛ 16. Найкращий воїн поміж птахами	397
РОЗДІЛ 17. Чорна принцеса	424
Подяка	458

землі, що будуть спалені й розграбовані, але зараз його сповнювало єдине почуття — ненависть. Хай горять. Хай горить кожна істота в цьому світі, яка підтримує Лабранша. Хай горять кляті санжійці, які стоять у нього за спиною. Ольєрова мати, Ренеа, мала слухність: з ними треба говорити мовою заліза й крові. Він убиватиме їх доти, доки вони не заберуться з Ретону, а коли вони програють, він піде з небельгаймцями далі — трощитиме їхні міста, упиватиметься їхньою кров'ю, змусить їх усіх заплатити за ту наругу, яку вчинили над ним та над його батьком! Капітан Ортон має рацію. Це вони мають померти — не він. У нього ще купа справ.

РОЗДІЛ 4.

РОЗДІЛЕНІ ХВИЛЕЮ

Янн витяг ланцюжок із перснем. Після того, що сталося під час тренування, він побоювався батьківського подарунка, але, зрештою, якби батько сумнівався в Яннові, то не віддав би йому такий потужний магічний артефакт. І все ж юнака спантеличувало те, що він майже нічого не пам'ятав, бо був одразу і собою, і цілим світом, бачив найдрібніші деталі, передчував події ще до того, як вони стануться. Янн хитнув головою та стріпнув крилами. Тоді надів перстень і заплющив очі.

Нічого не сталося. Янн вихопив меча, крутнув зап'ястком. Нічого. Він нетерпляче помотиляв рукою. Нічого.

Цей батьків подарунок був наче насмішкою — величезна неосяжна сила, доступу до якої він не мав. Чи був недостатньо розумний, аби опанувати її? Юнак залишив перстень на пальці та сховав меча, а натомість дістав лист, який йому віддали разом із подарунком.

...повір, Янне, настане мить, коли ти дістанеш відповіді. І тоді, благаю, будь розважливим...

РОЗДІЛ 5.

ЗАПАХ ПОМСТИ

Найменше в житті Мона любила полювання. Більшість дівчат уважала це неабиякою розвагою та приводом пококетувати з чоловіками, але, за приємним збігом, Мейрі не любила полювати, тож супроводжувати її не доводилося. Та нещодавно Ізвен подарувала їй сокола, і тепер принцеса мусила виїжджати разом із гамірним королівським двором у ліси.

З вечора Мейрі, мовчазна й замислена, промовила хіба що кілька слів. Вона бавилася з ретонським горностаєм, якого назвала Руфом, але навіть не усміхалася, коли він ховався в довгому рукаві її сукні й метушливо вислизав звідти, пересуваючись зі швидкістю та грацією шовкової стрічки. Мона спробувала розпитати, але принцеса тільки похитала головою. Спочатку їй здавалося, що Мейрі захворіла після крижаного купання, але принцеса випила гарячого вина з хетарськими травами й гонгорським фруктом паквою, який, уважалося, розганяє кров і допомагає при застудах, і сказала, що відчувається цілком добре. Тож бентежний настрій принцеси, вочевидь, мав інше пояснення. Пташка збила їй подушки й пішла до своєї кімнати.

Зранку принцеса знову була не в гуморі, але вже пообіцяла Ізвен поїхати на полювання, тож тепер Мона трусилася в сідлі по вогкому незатишному лісі. Мейрі тримала на руці сокола, і той зацікавлено вертів голівкою, нарешті відчуваючи, що зможе розім'яти крила. Моні було шкода його, бо птах знав небагато ласки від хазяйки та весь час перебував у соціальній.

Королівські почти розтяглися дорогою через ліс, десь попереду чулися сурми, гавкотили пси. На щастя, сьогодні в Гейденгарді не було іноземних гостей, тож для загону не використовували марвів.

Ліворуч від Мони виринув вершник. Дівчина злякано відсахнулася. Це був той білявий нахван, який кинувся в річку по принцесу. Мона витріщилася на нього.

— Перепрошую, мі йонге, — мовив юнак. — Хотів запитати, як відчувається її осяйність.

Мона закліпала. Нахван дивився на неї, очікуючи відповіді, а пташка думала, що ніколи не бачила такої дивної форми очей і кольору — небесно-блакитного. Мона насилу пригадала, як його звать. Гвілім Брекнок. Здається, саме землі Брекноків були неподалік земель її батька. Що ж, якщо її засватають за Гвіліма, це буде не так жахливо, як вона уявляла. І все ж у Мони занило під ребрами. Попри те що Гвілім виявився цілком пристойним парубком, вродливим і сміливим, без перетинку між пальцями та одного з нею віку, він не був птахом. Він не був тим самим птахом, про якого вона мріяла.

Мейрі обернулася через плече. Її погляд спалахнув, коли вона помітила нахвана.

— Учора був важкий день, — пробурмотіла Мона. — Але, здається, принцеса відчувається цілком добре.

— Ви могли б самі запитати в мене, керре Брекноку, — кинула Мейрі, не обертаючись.

— Ратибор Лабранш не повинен бути нашим князем не тому, що він санжієць, і не тому, що за старим пташиним правом його дружина не може претендувати на престол. А тому, що він не розуміє птахів. Учинивши так із тобою, він це довів. А я хочу захистити птахів від таких, як він. І від кожної людини, яка думає, що ми будемо їм коритися.

Брезель мовчав, здавалося, він майже не дихав, але по паузі промовив:

— Чорні острови не змінили тебе.

— Тебе теж.

— Хоча... — Ольєр почухав потилицю. — Відмінності є. Ти б'єшся, як людина.

— Що?

Він знову всміхнувся, проте цього разу без зверхності.

— Тебе вчили люди?

— Годовін. Він напівкровка, але безкрилий.

— Ти майже не використовуєш крила, — Ольєр підвівся. — Лише для удару, а не для руху. Намагаєшся перемогти супротивника не хитрістю, а силою. Але ми завжди програємо людям, Янне, якщо б'ємося за їхніми правилами. Люди важчі, їхні обладунки міцніші, а удар — потужніший. Якщо ти не користуєшся крилами, повітрям, легкістю — ти програв.

Янн ніколи про це не думав. Він згадував, скільки разів програвав Алріку, Годовіну, іншим джурам, — та всім! — коли не вдягав перстень. І тепер виявляється, що він жодного разу не бився по-справжньому!

— Кумедно, що я б'юся, як птах, та не знаю пташиної мови, а ти вивчив пташину мову, та не вмієш битися по-пташиному, — задумливо мовив Брезель.

— Але як мені перевчитися?.. — розпачливо зітхнув Янн.

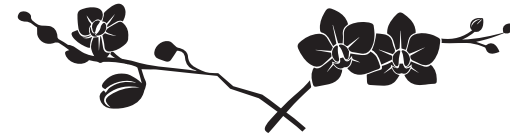
— Ні на мить не забувати, хто ти. — Ольєр звів брову. — І тренуватися. Ходімо.

РОЗДІЛ 16.

НАЙКРАЩИЙ ВОЇН ПОМІЖ ПТАХАМИ

Ранками ставало холодніше. Хоч удень сонце ще пекло нещадно, на Ретон насувалася Пора туманів, що тут радше була порою вітрів. Янн повернувся до війська в день свого сімнадцятиліття, але думками перебував у Небельгаймі. Його страшенно гнітило те, як спішно він поїхав, не намагаючись захистити своє добре ім'я й не зустрівшись з Ізвен. Але юнак мав чіткий наказ від короля — забиратися з островів геть, і, оскільки небельгаймська армія досі складала левову частку його власної військової потуги, Яннові довелося послухатись.

Нарран ніби змертвів: кудись поділися веселі посиденьки Кенвера на замкових мурах з розпиванням вина та жбурлянням хлібних крихт, з міста навіть не долинали звуки. За сірим камінням щось відбувалося, і Янн почав непокоїтись. Ольєр розповів, що Кенвер виводив на рейди здебільшого людей, а на одній із нарад Гільдеберт запропонував викликати птаха на розмову.

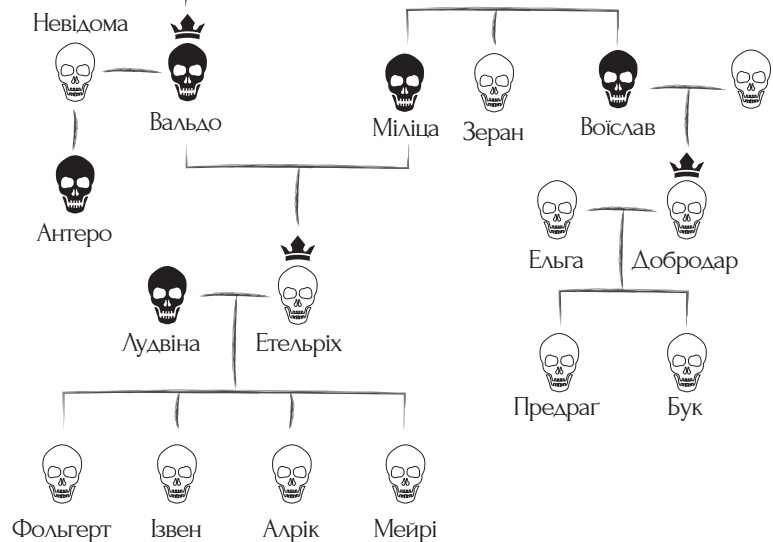
КОРОЛІВСЬКІ ДИНАСТІЇ НЕБЕЛЬГАЙМА і ВЕЛИКОЇ САНЖІ

Дім Вельгетів

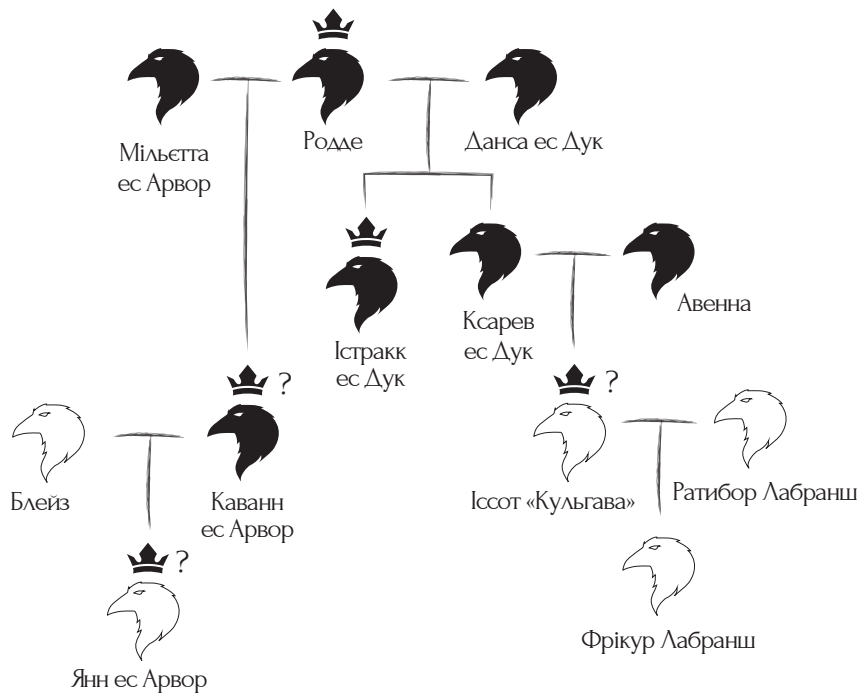
(Небельгайт)

Дім Авелінів

(Велика Санжа)

РОДОВІД КНЯЗІВ РЕґОНСЬКИХ

РЕЛІГІЇ СВІТУ

П'ЯТИЗІР'Я

(Релігія, поширена
у Небельгаїмі,
Нижньому Ретоні,
Меретей, Тулії)

ЧОТИРИЗІР'Я

(Релігія, поширена
у Великій Санжі,
Хетарії, Гонгорі,
Верхньому Ретоні)

ОДВІЧНЕ СВІТЛО

ОДВІЧНИЙ ШОРОК

ЛЕГІОНИ ПІТЬМАКІВ

ТІМНІ ДИКІ

ТІМНІ ЛЮДІ

ТІМНІ ВОЛОДАРІ

Літературно-художнє видання

Серія «Художня література»

ГРАБОВСЬКА Ірина Сергіївна

Зірки й кістки

Роман

Із циклу «Замок із кришталю»

Провідний редактор *О. П. Рибка*

Редактор ?

Технічний редактор *Д. В. Заболотських*

Художній редактор *В. О. Трубчанінов*

Коректор *Д. В. Швачка*

Дизайнери й верстальники *С. О. Кривошей, В. О. Верхолаз*

Підписано до друку 26.08.2022.

Формат 60×84/16. Ум. друк. арк. 27,07.

Наклад ?? прим. Зам. № .

Термін придатності необмежений

ТОВ «Видавництво «Віват»»,
61037, Україна, м. Харків, вул. Гомоненка, 10.

Свідоцтво ДК 4601 від 20.08.2013.

Видавництво «Віват» входить до складу ГК «Фактор».

Придбати книжки за видавничими цінами

та подивитися детальну інформацію

про інші видання можна на сайті

vivat-book.com.ua

тел.: 0-800-201-102, e-mail: ishop@vivat.factor.ua

Щодо гуртових поставок і співробітництва звертатися:

тел.: +38 (057) 782-82-20,

e-mail: info@vivat.factor.ua

Адреси фірмових магазинів «Книгарня Vivat»:

м. Харків, вул. Квітки-Основ'яненка, 2,

тел.: +38 (057) 341-61-90, e-mail: bookstorevivat@gmail.com

м. Харків, вул. Сумська, 67,

тел.: +38 (057) 782-82-80, e-mail: vivat.sumska@gmail.com

м. Львів, пл. Галицька, 12,

тел.: +38 (032) 235-51-77, e-mail: bookvivatlviv@gmail.com

Видавництво «Віват» у соціальних мережах:

facebook.com/vivat.book.com.ua

instagram.com/vivat_book

Віддруковано згідно з наданим оригінал-макетом у друкарні «Фактор-Друк»,
61030, Україна, м. Харків, вул. Саратовська, 51, тел.: +38 (057) 717-53-55